

KADIĆ OTTOKÁR

(1876—1957)

Non omnis moriar — harsog felénk két évezred távlatából is a halhatatlanság titkát felismerő költő szava. Csak az halt meg egészen, akire senki sem emlékezik vissza. Akinek emlékét most idézem, alkotásain, szervezésein, tudományos eredményein keresztül biztosította magának ezt a tetetlen időállóságot. Mi, akik még ismertük, barátai, vagy éppen séggel tanítványai voltunk, néhány percre megállunk, hogy az alkotás mellé visszaidézzük az alkotót, mielőtt életéből ismert szerénységével monográfiái és cikkei nyomtatott betűinek személytelensége mögé húzódnék — örökre.

K a d i ć Ottokár Opazován, Szlavóniában született 1876. július 29-én. Édesapja, K a d i ć Ferenc községi, majd járási prefektus falusi házában Oriovácon, Grubisnopoljén, Koranyovácon, Dugosztón töltötte nyugodt gyermekkorát, ahol az iskolai nevelés mellett magyar édesanyja, P o r k l y Augusz-

ta, a magyar föld és nép szeretetét és a magyar nyelv ismeretét oltotta belé.

Középiskoláit Belováron, majd Zágrábban végezte, itt kezdte meg egyetemi tanulmányait is, melyeket a müncheni egyetemen fejezett be. Itt is doktorált az akkori természettudományos élet két világnagyságánál, a zoológus Hertwig R. és a paleontológus Zittel K. professzoroknál 1901-ben.

Zoológusnak készült, disszertációja is állattani témát dolgoz ki: A Coleoptera kéjszerveinek összehasonlító morfológiájával foglalkozik. Édesanyja kívánságára és ösztönzésére Magyarországra jön. E n t z Gézát, az állattan akkori tanárát keresi fel a pesti egyetemen. De E n t z nem tudja alkalmazni tanszékén, B ö c k h Jánoshoz küldi, aki rábeszéli a szerény fellépésű, meggyerő modorú fiatal Zittel-tanítványt, hogy álljon a Magyar Állami Földtani Intézet szolgálatába, mint paleontológus. Kadić nem habozott és 1901. október 2-án letette a hivatali esküt.

Kettős feladatot kapott: egyrészt át kellett vennie a P e t h ő Gyula halálával megüresedett gerinces-paleontológusi munkakört, másrészt a földtani térképező munkába is be kellett kapcsolódnia.

1902 tavaszán már a Bánságban, Temes és Hunyad harmadkori-negyedkori dombvidékein látjuk. Térképez; emellett gazdag őslénytani anyagot gyűjt az itteni világhírű lelőhelyeken, Kostejen, Lapugyon 1909-ig.

1911-ben új területen dolgozik: a horvát Karsztban működő csoporthoz osztották be. Itt térképezett 1911—1918-ig. Mikor pedig a 18-as összeomlás után a magyar államiság határai a Drávára húzódnak vissza, rövid, kétéves időtartamra harmadik térképezési területet kap: a tolnai pannóniai dombvidéken térképez 1922—23. években.

Nem geológusnak készült. Tudományos érdeklődési körétől — néhány, a Karsztban eltöltött évtől eltekintve — a térképezés végig távolabbi maradt. Az ilyen körülmények közt a térképezéssel eltöltött közel két évtized komoly kötelességtudatról és önzetlen szerénységről tanúskodik.

Érdeklődési köréhez sokkal közelebb állt másik működési területe, őslénytani munkája. Hivatali elődje betegeskedése miatt az utolsó években eléggé elhanyagolt gyűjteményt és munkaterületet vett át. Először nagy gondnal és szorgalommal példás rendet teremtett a gerinces-anyagban, mintaszerű leltárat állított fel és hozzáfogott az anyagok rendszeres feldolgozásához. Jegyzetei, bibliográfiai gyűjtései tanúskodnak arról a széles alapokra fektetett szilárd keretről, mely további kutató munkáját volt hivatva biztosítani. Ennek az időszaknak kezdeti terméke volt a borbolyai ősbálna (*Mesocetus hungaricus* K a d i c) igen beható ismertetése, de ennek a korszaknak nyomtatásban csak később megjelent terméke a Balaton-környéke pliocén és pleisztocén ősemmlős maradványainak gondos ismertetése is.

K a d i c Ottokár tudományos pályafutásának indulásával esik egybe G o r j a n o v i c - K r a m b e r g e r világraszóló krapinai ősemberleletének felfedezése. K a d i c nagy lelkesedéssel és érdeklődéssel fordult volt mestere szenzációs lelete felé és több szak- és ismeretterjesztő cikkben számolt be róla a magyar tudományos világnak, illetve az érdeklődő széles rétegeknek.

Ez is magyarázza, hogy mikor H e r m a n Ottónak, a múlt század nagy magyar polihisztorának miskolc-avasi ősemberi kőszerszám leletei körül azok korára vonatkozó szenvedélyes vita indult el, a kérdés eldöntésére a Földtani Intézet akkori vezetője elhatározta a Miskolc környéki barlangok rendszeres ásatását és ezzel a munkával őt bízták meg.

1906-ban, a Szeleta-barlangban elindított ásatásaival született meg a rendszeres magyar ősrégészeti kutatás is. Itt és a Szinva-völgy más, ebben az időszakban felkutatott barlangjában kidolgozott feltárási módszerei az egész világon nevet és megbecsülést szereztek nevének. De az ide vezető út nem volt sima, nem is folyamatos. Mikor ugyanis K a d i c az első komoly eredményeket, azóta klasszikussá vált szeletai solutréi (ma már szeletainak nevezett) ún. babérlevél-hegyeit, Bécsben az akkori ősrégészvilág legnagyobb szaktekintélyeinek bemutatta — ezek, névszerint S z o m b a t h y és O b e r m a y e r — a leleteket egyszerűen túl szépre sikerült hamisításoknak minősítették.

Négy év telt el szenvedélyes vitákban burkolt és nyílt gyanúsításokban, mindenkelőtt azonban igen komoly kutató és feltáró munkában, míg a Tübingamban 1911-ben tartott ősrégészeti konferencián a világ minden tájáról egybegyűlt szakemberek széles nemzetközi fóruma teljes elégtételt adott az igazságtalanul meggyanúsított magyar kutatónak. K a d i c újabb, még ragyogóbb kivitelű leletei és példaszerű barlangi szelvényei az egykori gyanúsítókat is visszavonulásra — illetőleg magyarázkodásra kényszerítették.

Csak aki közelebről ismerte K a d i c Ottokárt, az tudja, hogy a szinte túlzásbamenően becsületes, végtelenül pontos és minden feltűnést kerülő, békeszerető, szerény kutatónak milyen megpróbáltatást jelentett a szeletai-paleolit-vita négy hosszú éve!

A tübingai győzelemmel meg volt alapozva a magyar ősrégészeti kutatás tekintélye, új, eredményes kutatás indulhatott el — már ti. az ügyesek és ügyeskedők (a biográfiák nomenklatúrája szerint a tanítványok és követők) számára, akik a nagy sikerrel biztató területről a tülekedés láttára szerényen visszahúzózó K a d i c Ottokárt

hamarosan kiszorították. Így alapvető szeletai monográfiáján kívül csak néhány cikke örökíti meg ezt a kutatói sikerekben, szervezői és kezdeményezői eredményekben gazdag korszakát, melyben barlangkutatói síkon a társulati és társadalmi szervezés, tudományos vonalon a karsztjelenségek felé tolódott el. A barlangkutatás terén kezdeményezésére, 1910-ben a Társulat kebelében megalakult Barlangkutató Bizottságot hozta létre, majd 1913-ban szakosztállyá szervezte át és elindította, szerkesztette és irányította a maga nemében világviszonylatban egyedülálló helyet kivívott Barlangkutatás című tudományos folyóiratot. Karsztkutatói működésének a karsztjelenségek tárgyköréből 1917-ben történt magántanári habilitációja volt a bizonyítéka.

A 20-as és 30-as években, sőt nyugalomba vonulása után, 1935-től közel tíz éven át társadalmi úton biztosított lehetőségek igénybevételével folytatta a tizes években fokozatosan lecsökkentett barlangkutató-ásatató tevékenységét. A Vértes-alján, Csákvár egy barlangjában felfedezett *Hipparion*-fauna (a maga idejében a világ legrégebb barlangi faunalelete), a subalyuki ásatások eredményei, Felsőtárkány környéki barlangvidék feltárása, a Várhegyi barlangpincék tudományos feltárása stb. újult aktivitásának eredményes tanúbizonyságai. Ez időszakának csendes, de eredményes elmélyedését legszelbben „A jégkor embere Magyarországon” címen 1934-ben megjelent összefoglalása igazolja. Ezzel a munkájával indult el nagy összefoglaló munkáinak az a sora, melyekből kettő: a magyar barlangkutatás története és teljes bibliográfiája, valamint a magyar barlangok átfogó monográfiája (mindkettő vaskos kötet) az utolsó 10 év eredménye, sajnos, kéziratban maradt. A 80-ik születésnapját szorgalmas tudományos elmélyedés mellett megért tudós megbecsülésén kívül saját érdekeink is kívánják, hogy e hatalmas összefoglalások ne menjenek veszendőbe.

Egyoldalú volna a kép, amit K a d i c Ottokárról festünk, ha nem emlékezünk meg két eddig nem, vagy alig érintett működési területéről: a magyar karszt- és barlangkutatás tudományos és társadalmi megszervezéséről és nevelői-oktatói munkájáról.

Karszt- és barlangkutatói tevékenységéről máshelyütt — illetékesebbek — már igen részletesen megemlékeztek. Ezért itt csak annyit jegyzünk meg, hogy akkor szakvonalról sokat gáncsolt és mint mondták „nem tudósnak való” kezdeményezéséből a karszthidrologia nagy gyakorlati fontosságú tudományterülete nőtt ki, igazolja K a d i c akkor megmosolygott fáradozásait.

A másik terület, melyről itt kell nyomatékosan szólnunk, oktatói ténykedése. 1917-ben karsztmorfológiából szerzett magántanári képesítését 1924-ben kiterjeszti a gerincesek őslénytana tárgykörre is. Ettől kezdve közel két évtizeden keresztül az ő egyetemi előadásai, gyakorlatai, ásatásai — mindezek túlmenően pedig szeretetre-méltóan biztató, bátorító és mindenkiben lelkesedést és érdeklődést ébresztetni tudó egyénisége vonzotta a fiatalokat a geológia és paleontológia felé és tartotta bennük ébren a nem egyszer elalvóban levő lelkesedést. Alig akad köztünk 40-es és 50-es éveiben levő magyar geológus, paleontológus, akit nem az ő lelkesedése, biztatása segített a szakemberré válás akkor még elég tekervényes útján, nem is beszélve jóegyhányunkról, akiknek pályáján elindította, mestere és mindvégig atyai jóbarátja volt!

K a d i c Ottokár életútja nem volt sima. Egyenes, jólelkű, barátságos és szerény egyénisége nem engedte meg, hogy bármilyen klikkhez is csatlakozzék. Ez egész hivatali pályafutása alatt rengeteg mellőzésnek, támadásnak lett a kútforrása. Magánélete sem indult biztatóan; első házassága T e l e k Gizellával szerencsétlen volt, Oszkár fiának elvesztése pedig a második világháború végén betetőzte e házasság tragikumát. Késő öregkorában kellett a második világháború zivatarában otthonát elveszítene, hogy annak megmentett roncsai közt — de fiatalos munkakedvvel — készüljön egy eredményekben éppúgy, mint szenvedésekben gazdag, hosszú élet befejezésére.

Hogy élete végéig meg tudta minden nehézség mellett őrizni töretlen lelkesedését és munkakedvét, az életbe és az emberekbe vetett hitét, azt K r e s c h Terézszel kötött — második — házasságának köszönhetette, aki közel négy évtizeden át az élet minden viharán át hűséges társa volt.

De nem volnák tárgyilagosságok, ha nem ismernénk el, hogy K a d i c Ottokárt az érdemtelen mellőzések mellett elismerés is érte — ha nem is a megérdemelt mértékben. Hogy csak néhányat említek meg: eredményes magántanári működéséért a Pázmány Péter Tudományegyetem 1928-ban a ny. rendkívüli egyetemi tanári címmel tüntette ki, a Szent István Akadémia tagjai sorába iktatta. Társulatunknak közel két évtizeden át választmányi tagja, Barlangkutató Bizottságának, illetve Szakosztályának titkára, később alelnöke, majd az ebből alakult Barlangkutató Társulatnak alelnöke, végül elnöke volt.

Tudományos munkásságának elismeréséül 1951-ben a föld- és ásványtani tudományok kandidátusa fokozatot nyerte el, 80-ik születésnapjára pedig a „Földtani kutatás kiváló dolgozója” kitüntetés birtokába jutott.

Mindezeken túlmenően azonban elérte azt, hogy nemcsak ünnepi alkalmakkor emlékezünk meg róla: emlékezni fognak rá alkotásain keresztül akkor is, amikor szeretetreméltó, szerény egyéniségének emléke valamennyiünk emlékével együtt a múlt testetlen személytelenségébe olvadt.

Kretzoi Miklós

Kadic Ottokár tudományos irodalmi munkássága

1. Studien über das Labium der Colcoptern. (Mit 1 Taf. u. 6 Textfig. Inaugural-Disertation.) — Jenaische Zeitschrift für Naturwissenschaften, Bd. 36. p. 207—228. Jenő, 1901.
2. Bega jobb partján, Bálnicz, Facset és Dubesty környéken elterülő dombvidékek geológiai viszonyai. (3 képpel.) — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1902-ről. 95—106. old. Budapest, 1903. Die geologischen Verhältnisse des Hügellandes am rechten Ufer der Bega in der Umgebung von Bálnicz, Facset und Dubesty. (Mit 3 Textfig.) — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Anstalt für 1902. p. 107—119. Budapest, 1904.
3. A Bega felső folyásában, Facset, Kostej és Kurtya környékén elterülő dombvidék geológiai viszonyai. (4 képpel.) — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1903-ról. 124—137. old. Budapest, 1904. — Die geologischen Verhältnisse des Hügellandes an der oberen Bega, in der Umgebung von Facset, Kostej und Kurtya. (Mit 4 Textfig.) — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Anstalt für 1903., p. 139—154. Budapest, 1905.
4. A borbolyai ősbálna rendszertani állása. (In: Telegdi Roth L., Szontagh T. dr., Papp K. dr. és Kadic O. dr.: Előzetes jelentés a borbolyai miocénkorú balaenopteridáról.) (6 képpel.) — Földtani Közlöny, 34. köt. 225—232. old. Budapest, 1904 — Die systematische Stellung des Urwals von Borbolya. (In: Telegdi Roth L., Szontagh T. dr., Papp K. dr., Kadic O. dr.: Vorläufige Mitteilung über den miozänen Balaenopteriden von Borbolya.) (Mit 6 Textfig.) — Supplement zum Földtani Közlöny. Bd. 34. p. 288—295. Budapest, 1904.
5. A krapinai diluviális ember kövült maradványairól (7 képpel.) — Pótfüzetek a Természettudományi Közlöny 36. kötetéhez. 36—37 old. Budapest, 1904.
6. A Maros balpartján, Czella, Bulza és Pozsoga környékén elterülő hegyvidék geológiai viszonyai. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1904-ről. 127—141. oldal. Budapest, 1905. — Die geologischen Verhältnisse des Berglandes am linken Ufer der Maros, in der Umgebung von Czella, Bulza und Pozsoga. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Anstalt für 1904. p. 148—165. Budapest, 1906.
7. A grügye-mezei kovesült lónyelvről és agyvefőről. (Füladás kivonata.) — Földtani Közlöny, 35. köt. 502. old. Budapest, 1905.
8. A krapinai ősember maradványai. (4 képpel.) — Uránia, 6. évf. 62—65. Budapest, 1905.
9. A Fekete-körös völgyének geológiai viszonyai Vaskoh és Belényes között. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1905-ről. 96—103. old. Budapest, 1906. — Die geologischen Verhältnisse des Fekete-Köröstales zwischen Vaskoh und Belényes. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Anstalt für 1905. p. 112—121. Budapest, 1907.
10. A krapinai diluviális ember maradványairól. (1 tábl. és 16 képpel.) Földrajzi Közlemények. 34. köt. 259—279. old. Budapest 1906. — Über die Reste der diluvialen Menschen von Krapina. Supplement zum Földrajzi Közlemények, Bd. 34. 114—121. p. Budapest, 1906.
11. A krapinai diluviális ember maradványairól. Némileg rövidítve a „Földrajzi Közlemények” 34. köt. VII. füzetéből. — Stomatológiai Közlöny, 5. évf. p. 324—347. Budapest, 1906.
12. A Maros balpartján, Tisza, Dobra és Lapugy környékén elterülő hegyvidék geológiai viszonyai. (1 képpel.) — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1906-ról. 90—96 old. Budapest, 1907. — Die geologischen Verhältnisse des Berglandes am linken Ufer der Maros, in der Umgebung von Tisza, Dobra und Lapugy. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Anstalt für 1906. p. 103—110. Budapest, 1908.
13. *Mesoetis hungaricus* K a d i c. Egy új balaenopteridafaj a borbolyai miocén rétegekből. 1—3 táblával és 70 szövegrábrával. — A magyar kir. Földtani Intézet Évkönyve. 16. köt. 19—88. old. Budapest, 1907. — *Mesoetis hungaricus* K a d i c, eine neue Balaenopteridenart aus dem Miozän von

Borbolya in Ungarn. Mit 3 Tafeln und 70 Textfig. — Mitteilungen aus dem Jahrbuche der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt. Bd. 16. p. 21—92. Budapest, 1907.

14. A diluviális ember nyomai Magyarországon. (Előadás kivonata.) — Földtani Közlöny, 37. köt. 154—156. old. Budapest, 1907. — Beiträge zur Frage des diluvialen Menschen aus dem Szinvtale bei Miskolc. (Vortragsauszug.) — Supplement zum Földtani Közlöny. Bd. 37. p. 205—207. Budapest, 1907.

15. Adatok a színvölgyi diluviális ember kérdéséhez. (4 képpel.) — Földtani Közlöny, 37. köt. 333—345. old. Budapest 1907. — Beiträge zur Frage des diluvialen Menschen aus dem Szinvtale. (Mit 4 Textfig.) — Supplement zum Földtani Közlöny, Bd. 37. p. 381—395. Budapest, 1907.

16. A Máros balpartján Radulesd, Bojabirz és Batrina környékén elterülő hegyvidék geológiai viszonyai. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1907-ről, 63—68. Budapest, 1909. — Die geologischen Verhältnisse des Berglandes am linken Marosufer in der Umgebung von Radulesd, Bojabirz und Batrina. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1907. p. 71—76. Budapest, 1909.

17. Paleolitikus kőeszközök a hámosi Szeleta-barlangból. (5 képpel.) — Földtani Közlöny, 39. köt. 524—540. old. Budapest, 1909. Paläolithische Steingeräte aus der Szeletahöhle bei Hámos in Ungarn. (Mit 5 Textfig.) — Supplement zum Földtani Közlöny, Bd. 39. p. 580—598. Budapest, 1909.

18. A magyarországi ősereszköz gyűjteménye. — Vezető a m. kir. Földtani Intézet múzeumában. — A m. kir. Földtani Intézet Népszerű Kiadványai. I. köt. 36—55. old. Budapest 1909. Sammlung der ungarischen Urwirlbelteire. — Führer durch das Museum der kön. ungar. Geologischen Reichsanstalt. p. 41—61. Budapest, 1910.

19. Prehisztorikus eszközök. — Vezető a m. kir. Földtani Intézet Múzeumában. 171—173. old. Budapest, 1909.

20. Vadubodri, Cserior és Cserbel vidékének földtani viszonyai Hunyad vármegyében. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1908-ról, 67—70. old. Budapest, 1910. — Die geologischen Verhältnisse der Umgebung von Vadubodri, Cserior und Cserbel im Komitate Hunyad. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1908. p. 72—76. Budapest, 1911.

21. A Szeleta-barlang mint kőkori lakóhely. — Archaeológiai Értesítő, Új folyam, 31. köt. 94—95. old. Budapest, 1910.

22. Siegmen th K.-al A Magyarhoni Földtani Társulat Barlangkutató bizottságának feladatai. Földtani Közlöny, 40. köt. 219—220. old. Budapest, 1910. — Mit K. Siegmen th: Die Aufgaben der Höhlenforschungskommission der Ungarischen Geologischen Gesellschaft. — Supplement zum Földtani Közlöny, Bd. 40. p. 299—300. Budapest 1910.

23. A Balaton vidékének fosszilis emlémaradványai. 6 táblával és 4 szövegközi ábrával. — A Balaton Tudományos Tanulmányozásának Eredményei I. köt. I részének paleontológiai függeléke. 4. köt. XI. szakasz. 1—24. old. Budapest 1910. — Die fossile Säugetierfauna der Umgebung des Balatonsees. (Mit 6 Taf. und 4 Textabbildungen.) — Resultate der wissenschaftlichen Erforschung des Balatonsees. I. Bd. I. Teil Paläont. Anhang. 4. Band, XI. Abhandlung p. 1—26. Budapest, 1911.

24. A heidelbergi ősember állkapcsa. — Pótfüzetek a Természettudományi Közlöny 42. kötetéhez 137—140. old. Budapest, 1910.

25. A Runki-völgy földtani viszonyai Hunyad megyében. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1909-ről, 77—80. old. Budapest, 1911. — Die geologischen Verhältnisse des Tales von Runk im Komitat Hunyad. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1909. p. 86—90. Budapest 1912.

26. A hámosi ősember kutatásának mai állása. (4 tábl.) — Archaeológiai Értesítő. Új folyam, 31. köt. 164—179. old. Budapest, 1911.

27. A puszkaporosi sziklatülbéken végzett próbaásatások eredményei. (In: A hámosi Puszkaporos és faunája Borsod-megyében.) — m. kir. Földtani Intézet Évkönyve, 19. köt. 109—113. old. Budapest, 1911. — Die Ergebnisse der Probegrabungen in der Felschnische Puszkaporos. (In: Die Felschnische Puszkaporos bei Hámos im Komitat Borsod und ihre Fauna. — Mitteilungen aus dem Jahrbuche der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt, Bd. 19. p. 119—124. Budapest, 1911.)

28. Jelentés az aggteleki Baradla-barlangban 1910-ben végzett rendszeres ásatásokról. — Földtani Közlöny, 41. köt. 665—668. old. Budapest, 1911. — Bericht über die in der Aggteleker Baradlahöhle im Jahre 1910 vorgenommenen systematischen Ausgrabungen. — Supplement zum Földtani Közlöny, Bd. 41. 712—716 old. Budapest, 1911.

29. Die Erforschung des diluvialen Menschen in Ungarn. — Jungungarn, Bd. 1. Heft. 1. p. 101—114. Berlin. 1911.

30. Az újlóti Rhinoceros-koponya. (Előadás kivonata.) — Földtani Közlöny, 41. köt. 87. old. Budapest, 1911. — Ein Rhinocerosschädel von Újlót. (Vortragsauszug.) — Supplement zum Földtani Közlöny, Bd. 41. p. 206. Budapest, 1911.

31. A Bükkhegység ősemberének egy újabb lakóhelye. (Előadás kivonata.) — Földtani Közlöny, 41. köt. 91. old. Budapest, 1911. — Über die Grabungen in den Höhlen des Bükkgebirges. — Supplement zum Földtani Közlöny, Bd. 41. p. 209. Budapest, 1911.

32. Siegmen th K.-al: A Magyarhoni Földtani Társulat Barlangkutató Bizottságának évi jelentése 1910-ről. — Földtani Közlöny, 41. köt. 464—466. old. Budapest, 1911. — Mit Siegmen th K.: Jahresbericht der Höhlenforschungskommission der Ungarischen Geologischen Gesellschaft für 1910. — Supplement zum Földtani Közlöny, 41. köt. p. 531—534. Budapest, 1911.

33. Jelentés a horváth Karsztban 1911. évben végzett geológiai felvételekről. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1911-ről, 80—85. old. Budapest, 1912. — Bericht über die im kroatischen Karst im Jahre 1911. ausgeführten geologischen Kartierungen. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1911. p. 87—92. Budapest, 1913. — Izvjestaj o geoloskom snimanju hrvatskog krsa u god. 1911. — A m. kir. Földtani Intézet 1911. évi jelentése, p. 271—275. Budapest, 1912.

34. Kormos T. és Vogl V.-al: A magyar-horvát tengerpart földtani viszonyai Fiume és Novi között. (2 képpel.) — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1910-ről, 74—79. old. Budapest, 1912. — Mit Kormos, Th. u. Vogl, V.: Die geologischen Verhältnisse des ungarisch-kroatischen Küstenlandes zwischen Fiume und Novi. (Mit 2 Textfig.) — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1910. p. 78—83. Budapest, 1912. — Kadić, O., Kormos, T. i. Vogl, V.: Geoloski odnosaji ugarsko-hrvatskog primorja između Rijeke i Novoga. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1910-ről p. 344—347. Budapest, 1912.

35. Jelentés a hámosi Szeleta-barlangban 1911. évben folytatott ásatásokról. (2 képpel.) — Jelentés a Magyar Nemzeti Múzeum 1911. évi állapotáról. 178—182 old. Budapest, 1912.

36. Paläolithische Steingeräte aus der Szeletahöhle in Ungarn. Bericht über die paläolithologische Konferenz in Tübingen, 1911. (Mit 2 Tafeln.) — Beiheft zum „Korrespondenz-Blatt der Deutschen Gesellschaft für Anthropologie, Ethnologie und Urgeschichte“. Jhg. 1912. p. 34—37. Braunschweig, 1912.

37. Siegmeth K. -al: A Magyarhoni Földtani Társulat Barlangkutató Bizottságának 1911. évi jelentése. — Földtani Közlöny, 42. köt. 461—464. old. Budapest, 1912. — Mit K. Siegmeth: Jahresbericht der Höhlenforschungskommission der Ungarischen Geologischen Gesellschaft für 1911. — Supplement zum Földtani Közlöny, Bd. 42. p. 480—483. Budapest, 1912.
38. Jelentés a horvát Karsziban végzett geológiai felvételekről 1912-ben. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1912-ről, 50—52. old. Budapest, 1913. — Bericht über die im Jahre 1912. im kroatischen Karst ausgeführten geologischen Aufnahmen. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1912. p. 54—56. Budapest, 1913.
39. Jelentés a háromi Szeleta barlangban 1912. évben folytatott ásatásról. — Jelentés a Magyar Nemzeti Múzeum 1912. évi állapotáról, 282—283. old. Budapest, 1913.
40. Jelentés a Barlangkutató Bizottságának 1912. évi működéséről. Barlangkutató, 1. köt. 68—81 old. Budapest, 1913. — Bericht über die Tätigkeiten der Kommission für Höhlenkunde im Jahre 1912. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 1. p. 95—104. Budapest, 1913.
41. A magyar barlangutatók céljai és útjai. — Barlangkutató, 1. köt. 12—18. old. Budapest, 1913. — Ziele und Wege der ungarischen Höhlenforschung. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 1. p. 40—45. Budapest, 1913.
42. A barlangok elnevezéséről. — Barlangkutató, 1. köt. 163—166. old. Budapest, 1913. — Über die Benennung der Höhlen. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 1. p. 194—197. Budapest, 1913.
43. A Platak és Gerovo közötti vidék geológiai viszonyai. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1913-ról, 52—55. old. Budapest, 1914. — Die geologischen Verhältnisse des Gebietes zwischen Platak und Gerovo. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1913, p. 55—58. Budapest, 1914. — Geolosi odnošaji u predjelu između Platka i Gerova. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1913-ról, p. 602—605. Budapest, 1914.
44. Az 1913. évben végzett barlangutatók eredményei. (2 szövegábrával.) — Barlangkutató, 2. köt. 185—191 old. Budapest, 1914. — Resultate meiner Höhlenforschungen im Jahre 1913. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 2. p. 217—223. Budapest, 1914.
45. Jelentés a Barlangkutató Szakosztály 1913. évi működéséről. — Barlangkutató, 2. köt. 19—32. old. Budapest, 1914. Bericht über die Tätigkeit der Fachsektion für Höhlenkunde im Jahre 1913. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 2. p. 43—48. Budapest, 1914.
46. A barlangok kutatásáról. (2 szövegábrával.) — Barlangkutató, 2. köt. p. 124—132. Budapest, 1914. — Über der Erforschung der Höhlen. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 2. p. 154—161. Budapest, 1914.
47. A Szeleta-barlang kutatásának eredményei (8 tábl. és 39 képpel). — A m. kir. Földtani Intézet Évkönyve, 23. köt. 147—278. old. Budapest, 1915. — Ergebnisse der Erforschung der Szeletahöhle. (Mit 8 Taf. und 39 Textfig.) — Mitteilungen aus dem Jahrbuche der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt, Bd. 23. p. 157—301. Budapest, 1916.
48. A barlangok kubikoló és fogásos ásatásáról. — Barlangkutató, 3. köt. 92—94. old. Budapest, 1915. — Über das kubizierende und staffelweise Graben in Höhlen. Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 3. p. 123—126. Budapest, 1915.
49. Jelentés a Barlangkutató Szakosztály 1914. évi működéséről. Barlangkutató, 3. köt. 12—20. old. Budapest, 1915. — Bericht über die Tätigkeit der Fachsektion für Höhlenkunde im Jahre 1914. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 3. p. 32—39. Budapest, 1915.
50. Újabb adatok a háromi barlangok ismeretéhez. — Barlangkutató, 3. köt. 148—153. old. Budapest, 1915. — Neuere Beiträge zur Kenntnis der Höhlen von Hámor. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 3. p. 186—191. Budapest, 1915.
51. Gornicko, Trstenik és Polica vidékének földtani viszonyai. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1914-ről, 53—57. old. Budapest, 1915. — Die geologischen Verhältnisse der Umgebung von Gornicko, Trstenik und Polica. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1914. p. 59—63. Budapest, 1915. Geolosi odnošaji područja između Gernicko, Trstenika i Police. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1914-ről, 516—519. Budapest, 1915.
52. A magyar barlangtani irodalom jegyzéke (1914). — Verzeichnis der ungarischen speleologischen Literatur (1914). — Barlangkutató, 3. köt. 43—47. old. Budapest, 1915.
53. Cabra, Prezid és Tršce vidékének földtani viszonyai. (Tgy szövegközi ábrával.) — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1915-ről, 74—78. old. Budapest, 1916. — Die geologischen Verhältnisse des Gebietes von Cabra, Prezid und Tršce. (Mit 1 Textfig.) — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1915. p. 80—85. Budapest, 1917. — Geolosi odnošaji okolice Cabra, Prezida i Tršca. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1915-ről, p. 579—583. Budapest, 1916.
54. Jelentés az 1915. évben végzett ásatásaimról. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1915-ről, 568—576 old. Budapest 1916. — Bericht über meine Ausgrabungen im Jahre 1915. — Jahresbericht d. k. Geologischen Reichsanstalt für 1915. p. 610—618. Budapest, 1917.
55. Jelentés a Barlangkutató Szakosztály 1915. évi működéséről. — Barlangkutató, 4. köt. 29—32 old. Budapest, 1916. — Bericht über die Tätigkeit der Fachsektion für Höhlenkunde im Jahre 1915. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 4. p. 49—50. Budapest, 1916.
56. A Herman Ottó barlang Hámor község határában, (9 szövegközi ábrával.) — Barlangkutató, 4. köt. 6—17. old. Budapest, 1916.
57. A Budöpestben 1916. évben végzett ásatás eredményei. (1 szövegközi képpel.) — Barlangkutató, 4. köt. 136—140. old. Budapest 1916. — Die Ausgrabungen in der Höhle Budöpest im Jahre 1916. — A Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 4. p. 185—189. Budapest, 1916.
58. A magyar barlangtani irodalom jegyzéke (1915). — Verzeichnis der ungarischen speleologischen Literatur (1915). — Barlangkutató, 4. köt. 53—56. old. Budapest.
59. A Cabranka völgye és a Risnjak hegység földtani viszonyai. (Két szövegközi ábrával.) — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1916-ról, 98—110. old. Budapest, 1917. — Geologijski odnošaji doline Cabranke i Risnjaka. (Sa 2 slike.) — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1916-ról, p. 690—701. Budapest, 1917. — Die geologischen Verhältnisse des Cabrankatales und des Risnjakgebirges. (Mit 2 Abbildungen im Text.) — Jahresbericht der kgl. ung. geologischen Reichsanstalt für 1916. p. 109—122. Budapest, 1918.
60. Jelentés a Barlangkutató Szakosztály 1916. évi működéséről. — Barlangkutató, 5. köt. 40—45. old. Budapest, 1917. — Bericht über die Tätigkeit der Fachsektion für Höhlenkunde im Jahre 1916. — Barlangkutató (Höhlenforschung), Bd. 5. p. 79—82. Budapest, 1917.
61. Jelentés az 1916. évi barlangutatók ásatásairól. (3 szövegközi ábrával.) — A m. kir. Földtani Intézet 1916. évi jelentése, 664—674. Budapest, 1917. — Bericht über meine Höhlenforschungen im Jahre 1916. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Reichsanstalt für 1916. p. 702—712. Budapest, 1918.

62. A herkulesfürdői Zoltán-barlang. (1 térképpel). — Barlangkutatók, 5. köt. 109—111. old. Budapest, 1917. — Die Zoltánhöhle bei Herkulesfürdő. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 5. p. 130—132. Budapest, 1917.
63. A magyar barlangtani irodalom jegyzéke (1916). — Verzeichnis der ungarischen speleologischen Literatur (1916). — Barlangkutatók, 5. köt. p. 90—92. Budapest, 1917.
64. Jelentés a Barlangkutató Szakosztály 1917. évi működéséről. — Barlangkutatók, 6. köt. 38—40. old. Budapest, 1918. — Bericht über die Tätigkeit der Fachsektion für Höhlenkunde im Jahre 1917. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 6. p. 77—79. Budapest, 1918.
65. A magyar barlangtani irodalom jegyzéke (1917). — Verzeichnis der ungarischen speleologischen Literatur (1917). — Barlangkutatók, 6. köt. p. 84—86. Budapest, 1918.
66. F h i k Gy-Val: Az igazság érdekében. — Barlangkutatók, 6. köt. 41—42. Budapest, 1918.
67. Jelentés az 1917—1919. években végzett barlangkutásairól. — Barlangkutatók, 7. köt. 14—18. old. Budapest, 1919. — Bericht über meine Höhlenforschungen in den Jahren 1917—1919. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 7. p. 42—45. Budapest, 1919.
68. A puszkaporosi Szinvaszoros és barlangjai. (3 szövegközi képpel). — Barlangkutatók, 8. köt. 24—31. old. Budapest, 1920. — Die Puskaporoser Szinvaschucht und ihre Höhlen. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 8. p. 55—60. Budapest, 1920.
69. A magyar barlangkutatók állása az 1919. évben. — Barlangkutatók, 8. köt. 4—9. old. Budapest, 1920. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1919. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 8. p. 46—48. Budapest, 1920.
70. Jelentés a Magyarhoni Földtani Társulat Barlangkutató Szakosztályának 1919. évi működéséről. — Barlangkutatók, 8. köt. 37—38. old. Budapest, 1920. — Bericht über die Tätigkeit der Fachsektion für Höhlenkunde der Ungarischen Geologischen Gesellschaft im Jahre 1919. — Barlangkutatók. Bd. 8. p. 64. Budapest, 1920.
71. Jelentés a Magyarhoni Földtani Társulat Barlangkutató Szakosztályának 1920. évi működéséről. — Barlangkutatók, 8. köt. 38—39. old. Budapest, 1920. — Bericht über die Tätigkeit der Fachsektion für Höhlenkunde der Ungarischen Geologischen Gesellschaft im Jahre 1920. — Barlangkutatók (Höhlenforschung) Bd. 8. p. 64—65. Budapest, 1920.
72. Bibliographia speleologica hungarica (1919, 1920. B o k o r E. kiegészítésével 1897—1916-ból) — Barlangkutatók, 8. köt. 69—72. old. Budapest, 1920.
73. A magyar barlangkutatók állása az 1920. évben. — Barlangkutatók, 9. (1921. évi) köt. 32—33. old. Budapest, 1922. Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1920. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 9. (1921. p. 55—58. Budapest, 1922.
74. A magyar barlangkutatók állása az 1921. évben. — Barlangkutatók, 9. (1921. évi) köt. 37—40. old. Budapest, 1922. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1921. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 9. (1921.) p. 59—60. Budapest, 1922.
75. A Vrbovsko és Bosiljevo közötti karszthegeység geológiai viszonyai. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1917—1919-ről, 242—245. old. Budapest, 1923. — Die geologischen Verhältnisse des Karstgebirges zwischen Vrbovsko und Bosiljevo. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Anstalt für 1917—1924. 289—292. old. Budapest, 1924.
76. A magyar barlangkutatók állása az 1922. évben. — Barlangkutatók, 10—13. köt. 45—47. old. Budapest, 1925. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1923. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 10—13. p. 73—75. Budapest, 1925.
77. A magyar barlangkutatók állása az 1923. évben. — Barlangkutatók, 10—13. köt. 47—49. old. Budapest, 1925. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1923. Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 10—13. p. 75—76. Budapest, 1925.
78. A magyar barlangkutatók állása az 1924. évben. — Barlangkutatók, 10—13. köt. 47—49. old. Budapest, 1925. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1924. Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 10—13. p. 76—77. Budapest, 1925.
79. Az ősemlék magyar mellszobra. (1 fényképpel). — Barlangkutatók, 10—13. köt. 56. old. Budapest, 1925. — Die erste ungarische Büste des Urmenschen. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 10—13. p. 79—80. Budapest, 1925.
80. Szekszárd, Tevel és Bonyhád és Döbrököz vidékének földtani viszonyai. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1920—1923-ról, 89—92. old. Budapest, 1925. — Die geologischen Verhältnisse der Umgebung von Szekszárd, Tevel, Bonyhád und Döbrököz. — Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Anstalt für 1917—1924. p. 179—181. Budapest, 1924.
81. Die Gründung der Ungarischen Höhlenforschenden Gesellschaft. — Mitteilungen über Höhlen- und Karstforschung. Jahrg. 1926. p. 86—90. Berlin, 1926.
82. K r e t z o i M.-al: Főzetes jelentés a csákvári sziklaüregeiben végzett ásásokról. — Barlangkutatók, 14-15. köt. 1—19. old. Budapest, 1927. — Mit M. K r e t z o i: Vorläufiger Bericht über die Ausgrabungen in der Csákvärer Höhlung. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 14—15. p. 40—60. Budapest, 1927.
83. A magyar barlangkutatók állása az 1925. évben. — Barlangvilág 1. köt. 26—31. old. Budapest, 1927. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1925. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 14—15. p. 78—81. Budapest, 1927.
84. A Magyar Barlangkutató Társulat megalakulása. — Barlangvilág, 1. köt. 7—12. old. Budapest, 1927. — Gründung der Ungarischen Speleologischen Gesellschaft. Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 14—15. p. 70—74. Budapest, 1927.
85. Zwei faustkeilartige Steingeräte aus Ungarn. (Mit 2 Textfig.) — Wiener Prähistorische Zeitschrift, Bd. 14. p. 1—7. Wien, 1927.
86. Az újonnan felfedezett barlang Hosszuszó határában. — Barlangkutatók, 14—15. köt. 25—26. old. Budapest, 1927. — Die neuentdeckte Höhle bei Hosszuszó in der Tschechoslowakei. — Barlangkutatók (Höhlenforschung), Bd. 14—15. p. 88. Budapest, 1927.
87. Die Csákvärer Höhlung bei Székeshérvár in Ungarn. — Mitteilungen über Höhlen- und Karstforschung, Jahrg. 1928. p. 1—6. Berlin, 1928.
88. Jelentés Döbrököz vidékének földtani viszonyairól. A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1924-ről, 18—19. old. Budapest, 1928.
89. Vertebratenpaläontologie Ungarns. Homo fossilis, Führer durch die Sammlungen der kgl. Ungarischen Geologischen Anstalt, p. 13. Budapest, 1928.
90. A magyar barlangkutatók ósrészeszeti eredményei. — Szt. István Akadémia Mennyiségtan, Természettudományi Osztályának felolvasásai, 2. köt. 8. szám. 1—12. old. Budapest, 1930.
91. Mit M. K r e t z o i: Ergebnisse der weiteren Grabungen in der Eszterházyhöhle (Csákvärer Höhlung). — Mitteilungen über Höhlen- und Karstforschung, Jahrg. 1930. p. 45—49. Berlin, 1930.

92. Cholnoky Jenő dr. karszt-tanulmányainak önálló eredményei. — Földrajzi Közlemények, 59. köt. p. 15—20. Budapest, 1931. — Die Ergebnisse von Cholnoky's Karstforschungen. — Geographische Mitteilungen, Bd. 59. p. 46—48. Budapest, 1931.
93. Ergebnisse der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1930. — Mitteilungen über Höhlen- und Karstforschung, Jahrg. 1932. p. 112—114. Berlin, 1932.
94. With Bártucz, L., Hillebrand, J. and Szabó, J.: Preliminary report on the results of excavations in the Subalyuk cave, near Cserépfalu, Hungary (4 táblával). — Report of XVI. International Geological Congress Washington, 1933. p. 783—787. Washington, 1933 (?).
95. A Mussolini-barlang földtani viszonyai. — Die geologischen Verhältnisse der Mussolinihöhle in Ungarn. (2 szelvényvel). — Földtani Közöny, 63. köt. p. 177—182. Budapest, 1933.
96. Beszámoló a várbeli pincebarlangok kutatásáról. — Barlangvilág, 3. köt. 1. fuz. 14—20. old. Budapest, 1933.
97. A magyar barlangkutatás állása az 1932. évben. — Barlangvilág, 3. köt. 2. fuz. 18—21. Budapest, 1933.
98. A cserépfalui Mussolini-barlang. — Barlangvilág, 3. köt. 2. fuz. 11—17. old. Budapest, 1933.
99. A Szemlőhegyi barlang kutatásának eredményei. — Barlangvilág, 3. köt. 3—4. fuz. 1—6. old. Budapest, 1933.
100. A magyar barlangkutatás állása az 1929. évben. — Barlangvilág 3. köt. 3—4. fuz. 16—21. old. Budapest, 1933.
101. A jégkor embere Magyarországon. Az összes magyarországi leletek összefoglaló ismertetése. — A m. kir. Földtani Intézet Évkönyve, 30. köt. 1. fuz. 1—24. old. Budapest, 1934. — Der Mensch zur Eiszeit in Ungarn. Zusammenfassende Darstellung sämtlicher Funde des Eiszeitlichen Menschen in Ungarn. (Mit 16 Taf.) — Mitteilungen aus dem Jahrbuche der kgl. ung. Geologischen Anstalt, Band 30. Heft 1. 1—147. p. Budapest, 1934.
102. A magyar barlangkutatás állása az 1933. évben. — Barlangvilág, 4. köt. 2. fuz. 1—5. old. Budapest, 1934.
103. A magyar barlangkutatás állása az 1930. évben. — Barlangvilág, 4. köt. 2. fuz. 7—12. old. Budapest, 1934.
104. A cserépfalui Mussolini-barlang. — A Magyar Orvosok és Természetvizsgálók XVI. Vándor-gyűlésének. Munkálatai, 208—211. old. Budapest, 1934.
105. Ergebnisse der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1931. — Mitteilungen über Höhlen- und Karstforschung, Jahrg. 1934. p. 39—42. Berlin, 1934.
106. Barlangkutatások és őslénytani gyűjtesek. (Jelentés az 1926—1927. évben végzett felvételekről.) — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentései az 1925—1928. évekről, 191—195. old. Budapest, 1935. — Höhlenforschungen und paläontologische Aufsammlungen (Auszug). — Jahresberichte der kgl. ung. Geologischen Anstalt über die Jahre 1925—1928. p. 195—196. Budapest, 1935.
107. A Mussolini-barlang felátásának eredményei. — A Magyar Tudományos Akadémia Matematikai és Természettudományi Értesítője, 53. köt. 508—517. old. Budapest, 1935. — Ergebnisse der Ausgrabungen in der Mussolinihöhle. — A Magyar Tudományos Akadémia Matematikai és Természettudományi Értesítője. 53. köt. 518—521. old. Budapest, 1935.
108. Das Moustérien der Mussolinihöhle. — Mitteilungen über Höhlen- und Karstforschung, Jahrg. 1935. p. 87—91. Berlin, 1935.
109. A magyar barlangkutatás állása az 1934. évben. — Barlangvilág, 5. köt. 11—18. old. Budapest, 1935.
110. Herman Ottó, a magyar barlang- és ősmemberkutatás megindítója. — Barlangvilág, 5. köt. 33—38. old. Budapest, 1935.
111. A Peskő-barlangban eddig végzett ásások eredményei. (1 képpel). — Barlangvilág, 5. köt. 49—54. old. Budapest, 1935.
112. Mit T. Kormos: Felszitt és eiszeitliche Kulturen im heutigen Ungarn. — International Geological-Congress Report 16. Session. Vol. 2. p. 1203—1208. Washington, 1935. (?).
113. A magyar barlangkutatás állása az 1935. évben. — Barlangvilág, 6. köt. 19—22. old. Budapest, 1936.
114. A harmincéves magyar barlangkutatás tudományos eredményei. — Barlangvilág, 6. köt. 58—66. old. Budapest, 1936.
115. Az 1930. és 1931. években végzett barlangkutatásaim eredményéről. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentései az 1929—1932. évekről. 531—536. old. Budapest, 1937. — Ergebnisse meiner Höhlenforschungen in den Jahren 1930. und 1931. — Jahresberichte der kgl. ung. Geologischen Anstalt über die Jahre 1929—1932. p. 537. Budapest, 1937.
116. A Szeleta-barlang szerepe a hazai barlang- és ősmemberkutatásban. (4 képpel.) — Pótfüzetek a Természettudományi Közöny 69. kötetéhez, 117—124. old. Budapest, 1937.
117. A magyar barlangkutatás állása az 1936. évben. — Barlangvilág, 7. köt. 1—7. old. Budapest, 1937.
118. Megemlékezés Gorjanović-Kramberger Károlyról. (Arcképpel). — Barlangvilág, 8. köt. 1—4. old. Budapest, 1938. — Nachruf auf Karl Gorjanović-Kramberger. — Barlangvilág (Höhlenwelt), Bd. 8. p. 34. Budapest, 1938.
119. A magyar barlangkutatás állása az 1937. évben. — Barlangvilág, 8. köt. 11—16. old. Budapest, 1938. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1937. — Barlangvilág (Höhlenwelt), Bd. 8. p. 35—38. Budapest, 1938.
120. Bártucz L. stb.-vel: A cserépfalui Mussolini-barlang (Subalyuk). — Geologica Hungarica, ser. palaeontologica, fasc. 14. 1—352. old. Budapest, 1938. — Mit L. Bártucz, usw.: Die Mussolini-Höhle (Subalyuk) bei Cserépfalu. Geologica Hungarica, ser. palaeontologica, fasc. 14. 1—352. Budapest, 1940.
121. Dreissig Jahre ungarischer Höhlenforschung. — Barlangkutatás, 16. köt. p. 1—7. Budapest, 1938.
122. Mottl M.-val: Felsőtárkány vidékének barlangjai (34 képpel, 1 táblával és 6 térképpel). — Barlangkutatás, 16. köt. 8—70. old. Budapest, 1938. — Mit M. Mottl: Die Höhlen der Umgebung von Felsőtárkány. (Auszug). — Barlangkutatás (Höhlenforschung), Bd. 19. p. 70—89. Budapest, 1938.
123. A magyar barlangkutatás állása az 1938. évben. — Barlangvilág, 9. köt. 53—58. old. Budapest, 1939. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1938. — Barlangvilág (Höhlenwelt), Bd. 9. p. 64—67. Budapest, 1939.
124. A budavári barlangpincek földtani viszonyai. (Három műmellékleten 4 ábrával). — A Szent István Akadémia Mennyviscétan- Természettudományi Osztályának Értekezései. 3. köt. 4. szám. Kny. 1—12. old. Budapest, 1939. — Die geologischen Verhältnisse der Höhlenkeller an Budavár. — A Szent

István Akadémia Mennyiségtan-, Természettudományi Osztályának értekezései, Band 3. No. 4. p. 13—20. Budapest, 1939.

125. A hazai barlangügy törvényes rendezése. — Barlangvilág, 9. köt. 80—89. old. Budapest, 1940. — Gesetzliche Regelung des ungarischen Höhlenwesens. — Barlangvilág, Bd. 9. p. 93—94. Budapest, 1940.

126. Cserépfalu vidékének barlangjai. (23 szöveggéppel, 6 táblával és 4 térképpel). — Barlangkutatás, 16. köt. 141—228. old. Budapest, 1940.

127. A Mussolini-barlang ásátásának eredményei. (Két ábrával és négy táblával). — A Szent István Akadémia Mennyiségtan-, Természettudományi Osztályának Értekezései, III. köt. 6. sz. 1—20. old. Budapest, 1940. — Endresultate der Ausgrabungen in der Mussolinihöhle. — A Szent István Akadémia Mennyiségtan-, Természettudományi Osztályának Értekezései, Bd. III. Nr. 6. 21—40. p. Budapest, 1940.

128. Jelentés az 1932—1934. években végzett barlangkutatásaim eredményéről. — A m. kir. Földtani Intézet évi jelentései az 1933—35. évekről, 4. köt. 1949—1958. old. Budapest, 1940. — Bericht über die Ergebnisse meiner in den Jahren 1932—1934. getätigten Höhlenforschungen. — Jahresberichte der kgl. ung. Geologischen Anstalt über die Jahre 1933—1935. Bd. 4. p. 1959—1970. Budapest, 1940.

129. A magyar barlangkutatás állása az 1939. évben. — Barlangvilág, 10. köt. 11—16. old. Budapest, 1940. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1939. — Barlangvilág (Höhlenwelt), Bd. 10. p. 27—30. Budapest, 1940.

130. A magyar barlangkutatás állása az 1940. évben. — Barlangvilág, 11. köt. 13—19. old. Budapest, 1941. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1940. — Barlangvilág (Höhlenwelt), Bd. 11. p. 36—38. Budapest, 1941.

131. A magyar barlangkutatás állása az 1941. évben. — Barlangvilág, 12. köt. 20—27. old. Budapest, 1942. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1941. — Barlangvilág (Höhlenwelt), Bd. 12. p. 45—47. Budapest, 1942.

132. Megemlékezés gróf Markovich Béláról. (Arcképpel.) — Barlangvilág, 13. köt. 34—35. Budapest, 1943. — Nachruf auf Graf Béla v. Markovich. — Barlangvilág (Höhlenwelt) Bd. 13. p. 66—67. Budapest, 1943.

133. A magyar barlangkutatás állása az 1942. évben. — Barlangvilág 13. köt. 52—58. old. Budapest, 1943. — Stand der ungarischen Höhlenforschung im Jahre 1942. — Barlangvilág (Höhlenwelt), Bd. 13. p. 69—71. Budapest, 1943.

134. Györfi György és Mottl M. al: Az Északnyugati Bükk barlangjai. (31 szöveggéppel és 9 térképmellett.) — Barlangkutatás, 17. köt. 1—84. old. Budapest, 1944. — Mit M. Györfi György und Mottl M. Die Höhlen des nordwestlichen Bükkgebirges. — Barlangkutatás (Höhlenforschung), Bd. 17. p. 85—111. Budapest, 1944.

(Kadić Ottokár irodalmi működésének teljes jegyzékét l. Bertalan K.: Dr. Kadić Ottokár tudományos és népszerű dolgozatai. — Karszt- és Barlangkutatási Tájékoztató. 2. 1: 4-25.)